ISSN 1725-5163

Úřední věstník Evropské unie

C 194

Svazek 54

České vydání

2. července 2011

Informace a oznámení

Oznámení č. | Obsah | Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 194/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 186, 25.6.2011 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 194/02 Věc C-147/08: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Hamburg — Německo) — Jürgen Römer v. Freie und Hansestadt Hamburg („Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Obecné zásady práva Unie — Článek 157 SFEU — Směrnice 2000/78/ES — Působnost — Pojem „odměna“ — Vyloučení — Systém oborového zaopatření ve formě doplňkového starobního důchodu pro bývalé zaměstnance místního územního celku a jejich pozůstalé osoby — Způsob výpočtu tohoto důchodu, který zvýhodňuje osoby pobírající důchod, které uzavřely manželství, v porovnání s osobami pobírajícími důchod, které žijí v rámci registrovaného partnerství — Diskriminace na základě sexuální orientace“) 2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 194/03	Spojené věci C-230/09 a C-231/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Hauptzollamt Koblenz v. Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09) v. Theodor Aissen, Hermann Rohaan („Zemědělství — Odvětví mléka a mléčných výrobků — Nařízení (ES) č. 1788/2003 — Dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky — Převod individuálních referenčních množství — Důsledky pro výpočet dávky — Důsledky pro výpočet prémie pro mléčné výrobky“)	3
2011/C 194/04	Věc C-391/09: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Litevská republika) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn v. Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius („Občanství Unie — Svoboda pohybovat se a pobývat v členských státech — Zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti — Články 18 SFEU a 21 SFEU — Zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ — Směrnice 2000/43/ES — Vnitrostátní právní úprava ukládající přepis příjmení a jmen fyzických osob v dokladech o osobním stavu do podoby, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředního jazyka“)	4
2011/C 194/05	Věc C-543/09: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Deutsche Telekom AG v. Spolková republika Německo („Elektronické komunikace — Směrnice 2002/22/ES — Článek 25 odst. 2 — Směrnice 2002/58/ES — Článek 12 — Poskytování informační služby o účastnických číslech a poskytování účastnických seznamů — Povinnost uložená podniku přidělujícímu telefonní čísla poskytnout jiným podnikům jeho údaje o účastnících třetích podniků, které má k dispozici“)	5
2011/C 194/06	Věc C-107/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Enel Maritsa Iztok 3 AD v. Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ NAP („Předběžná otázka — DPH — Směrnice 77/388/ES a 2006/112/ES — Náhrada — Lhůta — Úroky — Vyrovnání — Zásady daňové neutrality a proporcionality — Ochrana legitimního očekávání“)	5
2011/C 194/07	Věc C-144/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammergericht Berlin — Německo) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts v. JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch („Soudní příslušnost v občanských věcech — Článek 22 bod 2 a článek 27 nařízení (ES) č. 44/2001 — Výlučná příslušnost soudů státu, ve kterém se nachází sídlo společnosti, k rozhodování o sporech týkajících se platnosti usnesení orgánů této společnosti — Rozsah — Žaloba, kterou se právnická osoba veřejného práva domáhá určení, že smlouva je neplatná z důvodu údajné neplatnosti usnesení jejích orgánů, která se týkají uzavření této smlouvy — Překážka věci zahájené — Povinnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno později, přerušit řízení — Rozsah“)	6
2011/C 194/08	Spojené věci C-201/10 a C-202/10: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. května 2011 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas („Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Článek 3 — Zpětné vymáhání vývozní náhrady — Třicetiletá promlčecí lhůta — Úprava promlčení tvořící součást obecného občanského práva členského státu — Analogické použití — Zásada právní jistoty — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada proporcionality“)	7

CS

2011/C 194/09 Věc C-294/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija („Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 5 odst. 3 — Náhrada škody cestujícím v případě zrušení letu — Zproštění povinnosti náhrady škody v případě mimořádných okolností — Přijetí všech přiměřených opatření leteckým dopravcem k tomu, aby čelil mimořádným okolnostem — Včasné plánování prostředků k zajištění letu poté, co takové okolnosti pominuly“) 7

2011/C 194/10 Věc C-479/10: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. května 2011 — Evropská komise v. Švédské království („Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/30/ES — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM_{10} ve vnějším ovzduší“) 8

2011/C 194/11 Věc C-128/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. března 2011 — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp. 8

2011/C 194/12 Věc C-165/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná dne 4. dubna 2011 Nejvyšším soudem Slovenské republiky (Slovenská republika) — Daňové ředitelství Slovenské republiky v. Profitube spol. s r.o. 9

2011/C 194/13 Věc C-173/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 8. dubna 2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd v. Sportradar GmbH (společnost se sídlem v Německu), Sportradar (společnost se sídlem ve Švýcarsku) 10

2011/C 194/14 Věc C-177/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 15. dubna 2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton v. 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon a 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis 10

2011/C 194/15 Věc C-209/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 4. května 2011 — Sportingbet PLC v. Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon 11

Tribunál

2011/C 194/16 Věc T-423/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2011 — Ryanair v. Komise („Státní podpory — Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Letecké odvětví — Výlučné užívání terminálu 2 letiště Mnichov — Žaloba pro nečinnost — Stanovisko Komise — Nevydání rozhodnutí ve věci — Povinnost jednat — Neexistence“) 12

2011/C 194/17 Věc T-502/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2011 — IIC-Intersport International v. OHIM — McKenzie (McKENZIE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství McKENZIE — Starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství McKINLEY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“) 12

CS

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 194/18	Věc T-207/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2011 — Habanos v. OHIM — Tabacos de Centroamérica (KIOWA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství KIOWA — Starší obrazová ochranná známka Společenství COHIBA a starší národní obrazová ochranná známka COHIBA — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)	13
2011/C 194/19	Věc T-580/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2011 — PJ Hungary v. OHIM — Pepekillo (PEPEQUILLO) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PEPEQUILLO — Starší slovní a obrazová národní ochranná známka PEPE a starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství PEPE JEANS — Navrácení do původního stavu — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Článek 78 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní článek 81 nařízení (ES) č. 207/2009) — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009)“)	13
2011/C 194/20	Věc T-376/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2011 — Glenton España v. OHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství POLO SANTA MARIA — Starší obrazová ochranná známka Beneluxu zobrazující postavu hráče póla — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	14
2011/C 194/21	Věc T-81/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2011 — Tempus Vade v. OHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství AIR FORCE — Starší národní slovní a obrazové ochranné známky a starší slovní a obrazové ochranné známky Společenství TIME FORCE — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“)	14
2011/C 194/22	Věc T-206/11: Žaloba podaná dne 4. dubna 2011 — COMPLEX v. OHIM — Kajometal (KX)	14
2011/C 194/23	Věc T-207/11: Žaloba podaná dne 8. dubna 2011 — EyeSense v. OHIM — Osypka Medical (ISENSE)	15
2011/C 194/24	Věc T-216/11: Žaloba podaná dne 18. dubna 2011 — Progust v. OHIM — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)	15
2011/C 194/25	Věc T-219/11: Žaloba podaná dne 15. dubna 2011 — Otero González v. OHIM — Apli-Agipa (AGIPA)	16
2011/C 194/26	Věc T-220/11: Žaloba podaná dne 18. dubna 2011 — TeamBank v. OHIM — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)	16
2011/C 194/27	Věc T-223/11: Žaloba podaná dne 20. dubna 2011 — Siemens v. Komise	17
2011/C 194/28	Věc T-224/11: Žaloba podaná dne 21. dubna 2011 — Caventa v. OHIM — Anson’s Herrenhaus (BERG)	17
2011/C 194/29	Věc T-225/11: Žaloba podaná dne 21. dubna 2011 — Caventa v. OHIM — Anson’s Herrenhaus (BERG)	18

CS

(Pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 194/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie*

Úř. věst. C 186, 25.6.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 179, 18.6.2011

Úř. věst. C 173, 11.6.2011

Úř. věst. C 160, 28.5.2011

Úř. věst. C 152, 21.5.2011

Úř. věst. C 145, 14.5.2011

Úř. věst. C 139, 7.5.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Arbeitsgericht Hamburg — Německo) — Jürgen Römer v. Freie und Hansestadt Hamburg

(Věc C-147/08) ([1])

(„Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Obecné zásady práva Unie — Článek 157 SFEU — Směrnice 2000/78/ES — Působnost — Pojem „odměna“ — Vyloučení — Systém oborového zaopatření ve formě doplňkového starobního důchodu pro bývalé zaměstnance místního územního celku a jejich pozůstalé osoby — Způsob výpočtu tohoto důchodu, který zvýhodňuje osoby pobírající důchod, které uzavřely manželství, v porovnání s osobami pobírajícími důchod, které žijí v rámci registrovaného partnerství — Diskriminace na základě sexuální orientace“)

(2011/C 194/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Arbeitsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobce: Jürgen Römer

Žalovaný: Freie und Hansestadt Hamburg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Arbeitsgericht Hamburg — Výklad zásady rovného zacházení, článku 141 Smlouvy o ES, článků 1, 2 a čl. 3 odst. 1 písm. c) a čl. 3 odst. 3, jakož i bodu 22 odůvodnění směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79) — Působnost směrnice — Vyloučení plateb jakéhokoli druhu poskytovaných státními systémy nebo podobnými systémy, včetně systémů státního sociálního zabezpečení a sociální ochrany — Vyloučení vnitrostátních právních předpisů o rodinném stavu a na něm závislých dávek — Systém oborového zaopatření ve formě doplňkového starobního důchodu pro bývalé zaměstnance a pracovníky místního územního celku a jejich pozůstalé osoby — Způsob výpočtu důchodu, který zvýhodňuje osoby pobírající důchod, které uzavřely manželství, v porovnání s osobami pobírajícími důchod, které žijí v rámci registrovaného partnerství

Výrok

1) *Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládána v tom smyslu, že takové doplňkové starobní důchody, jako jsou důchody vyplácené bývalým zaměstnancům Freie und Hansestadt Hamburg a jejich pozůstalým na základě zákona spolkové země Hamburk o doplňkových starobních a pozůstalostních důchodech zaměstnanců Freie und Hansestadt Hamburg (Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg), v jeho znění ze dne 30. května 1995, které představují odměnu ve smyslu článku 157 SFEU, nejsou vyloučeny z věcné působnosti výše uvedené směrnice na základě jejího čl. 3 odst. 3 ani na základě jejího dvacátého druhého bodu odůvodnění.*

2) *Ustanovení článku 1 ve vzájemném spojení s článkem 2 a čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 2000/78 brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení § 10 odst. 6 uvedeného zákona spolkové země Hamburk, na základě něhož osoba pobírající důchod, která uzavřela registrované partnerství, pobírá nižší částku doplňkového starobního důchodu, než je doplňkový starobní důchod poskytovaný osobě pobírající důchod, která uzavřela manželství a není trvale odloučena, jestliže*

   — *je v dotyčném členském státě manželství vyhrazeno osobám opačného pohlaví a koexistuje s takovým registrovaným partnerstvím, jako je registrované partnerství stanovené v zákoně o registrovaném partnerství (Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft) ze dne 16. února 2001, které je vyhrazeno osobám téhož pohlaví, a*

   — *existuje přímá diskriminace na základě sexuální orientace v důsledku toho, že se ve vnitrostátním právu uvedený registrovaný partner nachází v právní a skutkové situaci srovnatelné se situací osoby, která uzavřela manželství, pokud jde o uvedený důchod. Posouzení srovnatelnosti spadá do pravomoci předkládajícího soudu a musí být zaměřeno na vzájemná práva a povinnosti manželů a osob, které uzavřely registrované partnerství, tak jak jsou upraveny v rámci odpovídajících institucí a které jsou relevantní s ohledem na předmět dané dávky a podmínky pro její přiznání.*

3) *V případě, že by ustanovení § 10 odst. 6 zákona spolkové země Hamburk o doplňkových starobních a pozůstalostních důchodech zaměstnanců Freie und Hansestadt Hamburg, ve svém znění ze dne 30. května 1995, představovalo diskriminaci ve smyslu článku 2 směrnice 2000/78, by se takový jednotlivec, jako je žalobce ve věci v původním řízení, mohl dožadovat práva na rovné zacházení nejdříve po uplynutí lhůty k provedení uvedené směrnice, a to od 3. prosince 2003, aniž by bylo třeba čekat na to, až vnitrostátní zákonodárce zajistí soulad uvedeného ustanovení s právem Unie.*

([1]) Úř. věst. C 171, 5.7.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 5. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof — Německo) — Hauptzollamt Koblenz v. Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09) v. Theodor Aissen, Hermann Rohaan

(Spojené věci C-230/09 a C-231/09) ([1])

(„Zemědělství — Odvětví mléka a mléčných výrobků — Nařízení (ES) č. 1788/2003 — Dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky — Převod individuálních referenčních množství — Důsledky pro výpočet dávky — Důsledky pro výpočet prémie pro mléčné výrobky“)

(2011/C 194/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09), Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Žalovaní: Kurt Etling, Thomas Etling (C-230/09), Theodor Aissen, Hermann Rohaan (C-231/09)

Za přítomnosti: Bundesministerium der Finanzen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesfinanzhof — Výklad čl. 5 písm. k) nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (JO L 270, p. 123; Zvl. vyd. 03/40, s. 391) — Převzetí referenčního množství mléka během referenčního období po zrušení pachtovní smlouvy — Zohlednění množství již dodaného předchozím pachtýřem při stanovení referenčního množství disponibilního pro propachtovatele?

Výrok

1) *Článek 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1788/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2217/2004 ze dne 22. prosince 2004, musí být vykládán v tom smyslu, že nevyužitou část vnitrostátního referenčního množství přiděleného na dodávky je třeba přerozdělovat úměrně k individuálnímu referenčnímu množství každého producenta, který překročil své referenční množství, to znamená k množství stanovenému k 1. dubnu příslušného období dvanácti měsíců, anebo podle objektivních kritérií, která stanoví členské státy. Pojem „individuální referenční množství“ použitý v tomto ustanovení neumožňuje zohlednění převodů referenčních množství, k nimž by došlo v průběhu tohoto období.*

2) *Vnitrostátní právní úprava, kterou se realizuje možnost stanovená v čl. 10 odst. 3 nařízení č. 1788/2003, ve znění nařízení č. 2217/2004, a sice možnost stanovit objektivní kritéria, podle kterých se přerozděluje nevyužitá část vnitrostátního referenčního množství přiděleného na dodávky, musí být v souladu zejména s obecnými zásadami práva Unie a s cíli sledovanými společnou zemědělskou politikou, a zejména s cíli sledovanými společnou organizací trhů v odvětví mléka.*

3) *Tyto cíle nebrání vnitrostátní právní úpravě, přijaté při realizování uvedené možnosti, která umožňuje producentům, kteří překročili svá referenční množství, na které bylo v souladu s nařízením č. 1788/2003, ve znění nařízení č. 2217/2004, v průběhu příslušného období dvanácti měsíců převedeno určité referenční množství, v jehož rámci již bylo mléko v tomtéž období vyprodukováno a dodáno producentem, který tímto množstvím disponoval před převodem, účastnit se uvedeného přerozdělování tím, že toto referenční množství bude zahrnuto částečně či v celém rozsahu. Členské státy však měly dbát, aby taková právní úprava nevedla k převodům, jejichž jediným cílem by i přes dodržení formálních podmínek stanovených tímto nařízením bylo umožnit některým producentům, kteří překročili svá referenční množství, zajistit si výhodnější postavení při tomto přerozdělování.*

4) *Pojem „individuálního referenčního množství, na které lze poskytnout prémii a které je dostupné v zemědělském podniku,“ obsažený v čl. 95 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Komise (ES) č. 118/2005 ze dne 26. ledna 2005, jenž odpovídá pojmu „disponibilní referenční*

množství" definovanému v čl. 5 písm. k) nařízení č. 1788/2003, ve znění nařízení č. 2217/2004, je třeba vykládat v tom smyslu, že v případě, kdy je na určitého producenta v průběhu příslušného období dvanácti měsíců převedeno určité referenční množství, v rámci kterého již bylo v témž období mléko dodáno převodcem, tento pojem nepokrývá u nabyvatele tu část převedeného referenčního množství, kterou převodce již využil k dodávkám bez platby dávky.

(1) Úř. věst. C 220, 12.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas — Litevská republika) — Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn v. Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Věc C-391/09) (1)

(„Občanství Unie — Svoboda pohybovat se a pobývat v členských státech — Zásada zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti — Články 18 SFEU a 21 SFEU — Zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ — Směrnice 2000/43/ES — Vnitrostátní právní úprava ukládající přepis příjmení a jmen fyzických osob v dokladech o osobním stavu do podoby, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředního jazyka")

(2011/C 194/04)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Účastníci původního řízení

Žalobci: Malgožata Runevič-Vardyn, Łukasz Wardyn

Žalovaní: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Výklad čl. 12 prvního pododstavce ES a čl. 18 odst. 1 ES, jakož i čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23) — Vnitrostátní právní úprava, která ukládá přepis jmen a příjmení osob jiné národnosti nebo jiné státní příslušnosti písmeny úředního jazyka tohoto státu v dokladech o osobním stavu vydávaných tímto státem

Výrok

1) *Vnitrostátní právní úprava, která stanoví, že příjmení a jména osoby mohou být v dokladech o osobním stavu tohoto státu přepisována pouze do podoby, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředního jazyka, se týká situace, která nespadá do působnosti směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ.*

2) *Článek 21 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že:*

— *nebrání tomu, aby příslušné orgány členského státu v souladu s vnitrostátní právní úpravou, která stanoví, že příjmení a jména osoby mohou být v dokladech o osobním stavu tohoto státu přepisována pouze do podoby, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředního jazyka, odmítly změnit v rodných listech a oddacím listě jednoho ze svých státních příslušníků jeho příjmení a jméno podle pravidel grafického záznamu jiného členského státu,*

— *nebrání tomu, aby příslušné orgány členského státu za takových okolností, jako jsou okolnosti dané ve věci v původním řízení, a podle téže právní úpravy, odmítly změnit společné příjmení manželského páru tvořeného občany Unie uvedené v dokladech o osobním stavu vydaných členským státem původu jednoho z těchto občanů, do podoby, která je v souladu s pravidly grafického záznamu posledně uvedeného státu, za podmínky, že toto odmítnutí nezpůsobuje uvedeným občanům Unie značné administrativní, pracovní a soukromé obtíže, což přísluší určit předkládajícímu soudu. Pokud se ukáže, že tomu tak je, přísluší rovněž tomuto soudu, aby ověřil, zda je odmítnutí změny nezbytné k ochraně zájmů, jejichž zaručení je cílem vnitrostátní právní úpravy a přiměřené legitimně sledovanému cíli,*

— *nebrání tomu, aby příslušné orgány členského státu za takových okolností, jako jsou okolnosti dané ve věci v původním řízení, a podle téže právní úpravy odmítly změnit oddací list občana Unie, který je státním příslušníkem jiného členského státu, tak aby jména uvedeného občana byla v tomto oddacím listě přepsána s použitím diakritických znamének, jaká byla zaznamenána v dokladech o osobním stavu vydaných členským státem jeho původu, a v podobě, která je v souladu s pravidly grafického záznamu státního úředního jazyka posledně uvedeného státu.*

(1) Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht — Německo) — Deutsche Telekom AG v. Spolková republika Německo

(Věc C-543/09) [1]

(„Elektronické komunikace — Směrnice 2002/22/ES — Článek 25 odst. 2 — Směrnice 2002/58/ES — Článek 12 — Poskytování informační služby o účastnických číslech a poskytování účastnických seznamů — Povinnost uložená podniku přidělujícímu telefonní čísla poskytnout jiným podnikům jeho údaje o účastnících třetích podniků, které má k dispozici“)

(2011/C 194/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Telekom AG

Žalovaná: Spolková republika Německo

Za přítomnosti: GoYellow GmbH, Telix AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesverwaltungsgericht — Výklad čl. 25 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice „o univerzální službě“) (Úř. věst. L 108, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 367) a článku 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice „o soukromí a elektronických komunikacích“) (Úř. věst. L 201, s. 37; Zvl. vyd. 13/29, s. 514) — Poskytování účastnických seznamů — Rozsah povinnosti uložené podniku přidělujícímu telefonní čísla účastníkům poskytnout jiným podnikům veškeré relevantní údaje pro vydání účastnického seznamu nebo pro informační službu o účastnických číslech — Údaje o účastnících třetích podniků

Výrok

1) *Článek 25 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice „o univerzální službě“) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní právní předpisy ukládaly podnikům, které přidělují telefonní čísla koncovým uživatelům, povinnost zpřístupnit podnikům, jejichž činnost spočívá v poskytování informační služby o veřejně přístupných účastnických číslech a poskytování účastnických seznamů, nejenom údaje o svých vlastních účastnících, ale i údaje o účastnících třetích podniků, které mají k dispozici.*

2) *Článek 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice „o soukromí a elektronických komunikacích“) musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vnitrostátní právní předpisy ukládaly podniku, který zveřejňuje veřejně přístupné účastnické seznamy, povinnost poskytnout osobní údaje účastníků jiných poskytovatelů telefonických služeb, které má k dispozici, třetímu podniku, jehož činnost spočívá ve zveřejňování veřejně přístupných tištěných a elektronických účastnických seznamů či ve zpřístupňování takových seznamů prostřednictvím informačních služeb, bez toho, aby takové poskytnutí údajů záviselo na opětovném souhlasu účastníků, pokud byli posledně jmenovaní před prvním uvedením svých údajů ve veřejně přístupném účastnickém seznamu informováni o jeho účelu a o skutečnosti, že tyto údaje mohou být sděleny dalšímu poskytovateli telefonních služeb, a pokud je zaručeno, že uvedené údaje nebudou po jejich poskytnutí použity k jiným účelům, než pro které byly shromážděny za účelem jejich prvního zveřejnění.*

[1] Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad Sofia-grad — Bulharsko) — Enel Maritsa Iztok 3 AD v. Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ NAP

(Věc C-107/10) [1]

(„Předběžná otázka — DPH — Směrnice 77/388/ES a 2006/112/ES — Náhrada — Lhůta — Úroky — Vyrovnání — Zásady daňové neutrality a proporcionality — Ochrana legitimního očekávání“)

(2011/C 194/06)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Žalovaný: Direktor „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ NAP

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad Sofia-grad — Výklad čl. 18 odst. 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) a čl. 183 prvního pododstavce směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Závazná lhůta pro vrácení přeplatku DPH, od jejíhož uplynutí se provede výpočet úroků dlužných osobě povinné k dani — Změna vnitrostátních právních předpisů v průběhu takového výpočtu stanovící, že v případě daňové kontroly se tento výpočet uskuteční od dne vydání daňového výměru, kterým se ukončuje daňová kontrola — Přiměřená lhůta — Možnost vrátit přeplatek DPH započtením částky, která se má vrátit, do daňových plateb, které má uhradit osoba povinná k dani — Zásady daňové neutrality a proporcionality.

Výrok

1) *Článek 183 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2006/138/ES ze dne 19. prosince 2006, ve spojení se zásadou ochrany legitimního očekávání, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která se zpětnou účinností upravuje prodloužení lhůty, ve které musí dojít k vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, pokud tato právní úprava zbavuje osobu povinnou k dani nároku na úroky z prodlení z částky, jež mu musí být vrácena, který měla před vstupem této změny v platnost.*

2) *Článek 183 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2006/138, posuzovaný z hlediska zásady daňové neutrality, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že se obecná lhůta pro vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, po jejímž uplynutí vzniká nárok na úroky z prodlení z částky, která musí být vrácena, v případě zahájení řízení o daňové kontrole prodlužuje, přičemž toto prodloužení má za následek, že na uvedené úroky vzniká nárok až po datu skončení této daňové kontroly, přestože byl tento nadměrný odpočet již převeden během tří zdaňovacích období následujících po zdaňovacím období, kdy k tomuto nadměrnému odpočtu došlo. S uvedeným ustanovením není naopak v rozporu to, že je tato obecná lhůta stanovena na 45 dnů.*

3) *Článek 183 směrnice 2006/112, ve znění směrnice 2006/138, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby vrácení nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty bylo provedeno prostřednictvím započtení.*

(1) Úř. věst. C 134, 22.5.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammergericht Berlin — Německo) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts v. JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Věc C-144/10) (1)

(„Soudní příslušnost v občanských věcech — Článek 22 bod 2 a článek 27 nařízení (ES) č. 44/2001 — Výlučná příslušnost soudů státu, ve kterém se nachází sídlo společnosti, k rozhodování o sporech týkajících se platnosti usnesení orgánů této společnosti — Rozsah — Žaloba, kterou se právnická osoba veřejného práva domáhá určení, že smlouva je neplatná z důvodu údajné neplatnosti usnesení jejích orgánů, která se týkají uzavření této smlouvy — Překážka věci zahájené — Povinnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno později, přerušit řízení — Rozsah“)

(2011/C 194/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Žalovaná: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Kammergericht Berlin — Výklad čl. 22 bodu 2 a článku 27 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Výlučná příslušnost soudů státu, ve kterém se nachází sídlo společnosti, k rozhodování o sporech týkajících se platnosti usnesení orgánů této společnosti — Použitelnost tohoto pravidla výlučné příslušnosti na žalobu, kterou se právnická osoba veřejného práva domáhá určení, že ujednání je neplatné z důvodu údajné neplatnosti usnesení jejích orgánů, která se týkají uzavření tohoto ujednání

Výrok

Článek 22 bod 2 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na spor, v jehož rámci společnost namítá, že se smlouvy vůči ní nelze dovolávat z důvodu tvrzené neplatnosti — pro porušení stanov — usnesení jejích orgánů, které vedlo k uzavření této smlouvy.

(1) Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 5. května 2011 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg — Německo) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Spojené věci C-201/10 a C-202/10) [1]

(„Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Ochrana finančních zájmů Evropské unie — Článek 3 — Zpětné vymáhání vývozní náhrady — Třicetiletá promlčecí lhůta — Úprava promlčení tvořící součást obecného občanského práva členského státu — Analogické použití — Zásada právní jistoty — Zásada ochrany legitimního očekávání — Zásada proporcionality“)

(2011/C 194/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Předmět věci

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht Hamburg — Výklad čl. 3 odst. 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) — Vrácení vývozní náhrady, kterou vývozce neoprávněně získal, z důvodu nesrovnalostí, kterých se tento vývozce dopustil — Použití vnitrostátní právní úpravy, která stanoví promlčecí lhůtu v délce 30 let — Zásady právní jistoty a proporcionality

Výrok

1) *Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věcech v původním řízení, není v zásadě v rozporu se zásadou právní jistoty, že by v kontextu ochrany finančních zájmů Evropské unie definovaných nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a při použití čl. 3 odst. 3 tohoto nařízení vnitrostátní soudy a orgány členského státu ve sporech týkajících se vrácení neoprávněně získané vývozní náhrady analogicky uplatňovaly promlčecí lhůtu vycházející z obecného vnitrostátního předpisu za podmínky, že takové uplatnění vyplývající ze soudní praxe je dostatečně předvídatelné, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.*

2) *Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věcech v původním řízení, odporuje zásadě proporcionality, aby se v rámci uskutečňování možnosti, která je členským státům dána v čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95, uplatnila na spory týkající se vrácení neoprávněně přiznaných náhrad třicetiletá promlčecí lhůta.*

3) *Za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věcech v původním řízení, je v rozporu se zásadou právní jistoty, že by „delší“ promlčecí lhůta ve smyslu čl. 3 odst. 3 nařízení č. 2988/95 mohla být stanovena na základě obecné promlčecí lhůty zkrácené rozhodnutím soudu takovým způsobem, aby uplatňování posledně uvedené lhůty neodporovalo zásadě proporcionality, jelikož za takových okolností se v každém případě uplatní čtyřletá promlčecí lhůta stanovená v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci nařízení č. 2988/95.*

[1] Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. května 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšská republika) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Věc C-294/10) [1]

(„Letecká doprava — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 5 odst. 3 — Náhrada škody cestujícím v případě zrušení letu — Zproštění povinnosti náhrady škody v případě mimořádných okolností — Přijetí všech přiměřených opatření leteckým dopravcem k tomu, aby čelil mimořádným okolnostem — Včasné plánování prostředků k zajištění letu poté, co takové okolnosti pominuly“)

(2011/C 194/09)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Žalovaný: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad čl. 5 odst. 3 a čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst.L 46, s. 1) — Zrušení letu, jehož příčinou bylo nejprve uzavření vzdušného prostoru z důvodu problémů s radarovými a leteckými systémy a poté uplynutí maximální povolené pracovní doby posádky — Přijetí všech přiměřených opatření k zabránění mimořádných okolností ze strany leteckého dopravce

Výrok

Článek 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že jelikož je letecký dopravce povinen přijmout všechna přiměřená opatření, aby čelil mimořádným okolnostem, musí ve fázi plánování letu přiměřeným způsobem přihlédnout k riziku zpoždění spojenému s případným výskytem takovýchto okolností. V důsledku toho musí počítat s určitou časovou rezervou, která mu dle možností dovolí uskutečnit celý let, jakmile mimořádné okolnosti pominou. Naproti tomu nelze uvedené ustanovení vykládat tak, že v rámci přiměřených opatření ukládá povinnost obecného a nediferencovaného plánování minimální časové rezervy použitelné bez rozdílu na všechny letecké dopravce ve všech situacích, kdy nastanou mimořádné okolnosti. Při posuzování schopnosti leteckého dopravce zajistit uskutečnění celého letu v nových podmínkách vyplývajících z výskytu těchto okolností je třeba dbát na to, aby rozsah požadované časové rezervy nevedl k tomu, že by letecký dopravce byl nucen přistoupit k neúnosným obětem s ohledem na kapacity svého podniku v rozhodné době. Článek 6 odst. 1 uvedeného nařízení se v rámci takového posouzení nepoužije.

([1]) Úř. věst. C 221, 14.8.2010.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. května 2011 — Evropská komise v. Švédské království

(Věc C-479/10) ([1])

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/30/ES — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM_{10} ve vnějším ovzduší“)

(2011/C 194/10)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království (zástupci: A. Falk a C. Meyer-Seitz, zmocněnci)

Předmět

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 163, s. 41; Zvl. vyd. 15/04, s. 164) — Překročení mezních hodnot pro částice PM_{10} ve vnějším ovzduší v letech 2005, 2006 a 2007 v zónách SW 2 a SW 4 a v letech 2005 a 2006 v zóně SW 5

Výrok

1) *Švédské království tím, že překročilo mezní hodnoty pro koncentrace PM_{10} ve vnějším ovzduší v letech 2005 až 2007 v zónách SW 2 a SW 4 a v letech 2005 a 2006 v zóně SW 5, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší.*

2) *Švédskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 328, 4.12.2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 14. března 2011 — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp.

(Věc C-128/11)

(2011/C 194/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: UsedSoft GmbH

Žalovaná: Oracle International Corp.

Předběžné otázky

1) Je osoba, která se může odvolávat na vyčerpání práva na rozšiřování rozmnoženiny počítačového programu „oprávněným nabyvatelem“ ve smyslu čl. 5 odst. 1 směrnice 2009/24/ES ([1])?

2) Pro případ, že první otázka bude zodpovězena kladně: Vyčerpává se právo na rozšiřování rozmnoženiny počítačového programu podle první části věty čl. 4 odst. 2 směrnice 2009/24/ES, pokud nabyvatel zhotovil rozmnoženinu se svolením nositele práv stažením programu z internetu na nosič dat?

3) Pro případ, že i druhá otázka bude zodpovězena kladně: Může se i taková osoba, která nabyla „použitou" softwarovou licenci, odvolávat za účelem pořízení rozmnoženiny programu jako „oprávněný nabyvatel" podle první části věty čl. 5 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 směrnice 2009/24/ES na vyčerpání práva k šíření rozmnoženiny pořízené prvním nabyvatelem se svolením nositele práv stažením programu z internetu na nosič dat, pokud první nabyvatel svoji rozmnoženinu programu smazal nebo již nepoužívá?

([1]) - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/24/ES ze dne 23. dubna 2009 o právní ochraně počítačových programů (kodifikované znění); Úř. věst. L 111, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná dne 4. dubna 2011 Nejvyšším soudem Slovenské republiky (Slovenská republika) — Daňové ředitelství Slovenské republiky v. Profitube spol. s r.o.

(Věc C-165/11)

(2011/C 194/12)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Nejvyšší soud Slovenské republiky

Účastníci původního řízení

Žalobce: Daňové ředitelství Slovenské republiky

Žalovaná: Profitube spol. s r.o.

Předběžné otázky

1) Zda se za okolností, kdy bylo do veřejného celního skladu na území členského státu Evropské unie dovozcem z tohoto členského státu dovezeno v letech 2005 a 2006 zboží z území nečlenského státu Evropské unie (Ukrajiny), které bylo následně v tomto celním skladu zpracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku v podmínečném systému a výsledný výrobek nebyl ve smyslu článku 114 nařízení č. 2913/92 ihned vyvezen, ale naopak byl v tomtéž skladu zpracovatelem zboží odprodán jiné společnosti z tohoto členského státu, která ho z uvedeného celního skladu nepropustila do volného oběhu, ale následně ho vrátila do režimu uskladnění v celním skladu, na uvedený prodej zboží v tomtéž celním skladu nadále vztahují pouze celní předpisy Společenství, nebo se právní situace předmětným prodejem změnila natolik, že uvedená transakce již podléhá režimu šesté směrnice Rady ze dne 17. května 1977 (77/388/EHS) ([1]), tedy zda je možné pro účely režimu daně z přidané hodnoty podle šesté směrnice pokládat veřejný celní sklad nacházející se na území některého z členských států za součást území Společenství, resp. území tohoto členského státu, ve smyslu definic uvedených v článku 3 šesté směrnice?

2) Lze výše uvedený skutkový stav vyhodnotit s přihlédnutím k doktríně zneužití práv vypracované Soudním dvorem Evropské unie a týkající se použití šesté směrnice (C-255/02, Halifax) tak, že žalobkyně prodejem zboží ve veřejném celním skladu nacházejícím se na území Slovenské republiky už uskutečnila dodání zboží za protihodnotu v tuzemsku?

3) Pokud bude odpověď na první otázku kladná v tom smyslu, že uvedená transakce již podléhá režimu šesté směrnice, je potom tato transakce zdanitelnou událostí

   a) podle čl. 10 odst. 1 a 2 šesté směrnice spojenou se vznikem daňového nároku z důvodu, že došlo k dodání zboží v celním skladu nacházejícím se na území Slovenské republiky, nebo

   b) z důvodu, že poté co bylo zboží dovezeno ze třetí země (čl. 10 odst. 3 šesté směrnice), došlo po dobu uskladnění v tomto celním skladu k zániku celního režimu prodejem uskladněného zboží jiné osobě z členského státu?

4) Byly by splněny cíle šesté směrnice vyjádřené v její preambuli, resp. cíle GATT (WTO), kdyby prodej zboží dovezeného z třetí země do celního skladu, následně v něm zpracovaného, prodaného jiné osobě z tohoto členského státu v celním skladu na území členského státu Evropského společenství nepodléhal režimu daně z přidané hodnoty v tomto členském státě?

([1]) Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) dne 8. dubna 2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd v. Sportradar GmbH (společnost se sídlem v Německu), Sportradar (společnost se sídlem ve Švýcarsku)

(Věc C-173/11)

(2011/C 194/13)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Odpůrkyně: Sportradar GmbH (společnost se sídlem v Německu), Sportradar (společnost se sídlem ve Švýcarsku)

Předběžné otázky

1) Nahraje-li subjekt na svůj internetový server umístěný v členském státě A údaje z databáze chráněné zvláštním právem podle směrnice 96/9/ES [1] (dále jen „směrnice o databázích") a na požádání uživatele v jiném členském státě B internetový server takové údaje zašle na počítač uživatele tak, že se údaje uloží do paměti tohoto počítače a zobrazí se na jeho obrazovce,

   a) představuje zaslání údajů „vytěžování" nebo „zužitkování" tímto subjektem?

   b) dojde k vytěžování nebo zužitkování tímto subjektem

      i) pouze ve státě A,

      ii) pouze ve státě B, nebo

      iii) ve státech A i B?

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází (Úř. věst. L 77, s. 20; Zvl. vyd. 13/15, s. 459).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 15. dubna 2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton v. 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon, 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon a 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis

(Věc C-177/11)

(2011/C 194/14)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias (Státní rada)

Účastníci původního řízení

Žalobce: Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton (sdružení řeckých urbanistů a tvůrců územních plánů)

Žalovaní: 1) Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion Ergon (ministr životního prostředí, územního plánování a veřejných prací), 2) Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (ministr hospodářství a financí) a 3) Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosisx (ministr vnitra, veřejné správy a decentralizace)

Předběžná otázka

„Je třeba čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, s. 30), který stanoví, že se posuzování vlivů na životní prostředí provádí u všech plánů a programů, „u kterých je vyžadováno posouzení podle článků 6 a 7 směrnice 92/43/EHS s ohledem na možný vliv na území", vykládat v tom smyslu, že činí povinnost podrobit určitý plán posouzení vlivů na životní prostředí závislou na splnění podmínek pro provedení posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice 92/43/EHS v souvislosti s tímto plánem, a že tedy i uvedené ustanovení směrnice 2001/42/ES předpokládá, stejně jako výše uvedená ustanovení směrnice 92/43/EHS, zjištění, že plán může mít významný vliv na určitou zvláštní oblast ochrany, přičemž příslušné věcné posouzení ponechává na členských státech? Nebo je třeba čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/42 vykládat tak, že povinnost provést posouzení vlivů na životní prostředí podle tohoto ustanovení nezávisí na splnění podmínek pro provedení posouzení vlivů na životní prostředí ve smyslu směrnice 92/43, to znamená na posouzení možných významných vlivů na zvláštní oblast ochrany, ale že ke vzniku povinnosti provést takové posouzení stačí zjistit, že daný plán má nějakou souvislost s některým ze stanovišť podle směrnice 92/43, nikoli však nutně se zvláštní oblastí ochrany?"

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 4. května 2011 — Sportingbet PLC v. Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Věc C-209/11)

(2011/C 194/15)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sportingbet PLC

Žalovaní: Ypourgos Politismou, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Předběžné otázky

1) Je slučitelná s ustanoveními článků 43 a 49 Smlouvy ES vnitrostátní právní úprava, která za účelem omezení nabídky hazardních her přiznává výhradní právo na provádění, provozování, pořádání a fungování hazardních her jedinému podniku s právní formou akciové společnosti kótované na burze, přičemž navíc tento podnik propaguje hazardní hry, které pořádá, rozšiřuje svou činnost do jiných států, sázkaři se her účastní volně a maximální výše sázky a výhry je určena na jednu sázenku, a nikoliv na sázkaře?

2) Je v případě záporné odpovědi na první otázku slučitelná s ustanoveními článků 43 a 49 Smlouvy ES vnitrostátní právní úprava, která sama bojuje proti trestné činnosti kontrolováním podniků působících v předmětném odvětví tak, že zajišťuje, aby se tyto činnosti vykonávaly pouze v kontrolovaných kruzích, dává výhradní právo na provádění, provozování, pořádání a fungování hazardních her jedinému podniku, i když má takové udělování práv vedlejší účinek neomezeného vývoje příslušné nabídky; anebo je třeba v každém případě, a to aby takové omezení bylo považováno za vhodné k dosažení cíle boje proti trestné činnosti, aby vývoj nabídky byl v každém případě kontrolován, aby se udržel v mezích nezbytnosti k dosažení tohoto cíle a nepřesahoval je? Pokud má být tento vývoj kontrolován, lze ho z tohoto pohledu považovat za kontrolovaný, pokud se v tomto odvětví udělí výhradní právo podniku s vlastnostmi uvedenými v první předběžné otázce? Pokud se má za to, že udělení uvedeného výhradního práva vede ke kontrolovanému vývoji nabídky hazardních her, přesahuje udělení práva jedinému podniku meze nezbytnosti v tom smyslu, že tentýž cíl by mohl být dosažen i udělením tohoto práva více podnikům?

3) Pokud by se s odvoláním na výše uvedené předběžné otázky mělo za to, že udělení výhradního práva podle projednávaných vnitrostátních právních předpisů k provádění, provozování, pořádání a fungování hazardních her není v souladu s články 43 a 49 Smlouvy ES: a) bylo by přípustné ve smyslu těchto ustanovení Smlouvy ES, aby vnitrostátní orgány v přechodném období potřebném k zavedení ustanovení slučitelných se Smlouvou ES nezkoumaly žádosti týkající se zahájení těchto činností, které předložily subjekty se sídlem v jiných členských státech; b) v případě kladné odpovědi, na základě jakých kritérií se určuje doba tohoto přechodného období; c) pokud nebude připuštěno přechodné období, na základě jakých kritérií mají vnitrostátní orgány hodnotit příslušné žádosti?

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2011 — Ryanair v. Komise

(Věc T-423/07) [1]

(„Státní podpory — Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Letecké odvětví — Výlučné užívání terminálu 2 letiště Mnichov — Žaloba pro nečinnost — Stanovisko Komise — Nevydání rozhodnutí ve věci — Povinnost jednat — Neexistence“)

(2011/C 194/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair Ltd (Dublin, Irsko) (zástupce: E. Vahida, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: L. Flynn, S. Noë a E. Righini, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na určení nečinnosti Komise spočívající v tom, že protiprávně nepřijala stanovisko ke stížnosti žalobkyně týkající se na jedné straně údajné státní podpory poskytnuté Spolkovou republikou Německo společnosti Lufthansa a jejím Star Alliance partnerům ve formě výlučného užívání terminálu 2 letiště Mnichov (Německo) a na druhé straně údajného zneužití dominantního postavení ze strany letiště Mnichov.

Výrok rozsudku

1) *Není již namístě rozhodnout o návrhových žádáních směřujících proti nečinnosti předložených společností Ryanair Ltd v otázce údajné státní podpory ve prospěch společnosti Lufthansa.*

2) *Návrhová žádání směřující proti nečinnosti předložená společností Ryanair Ltd v otázce údajné státní podpory ve prospěch Star Allinace partnerů společnosti Lufthansa se zamítají.*

3) *Návrhová žádání směřující proti nečinnosti předložená společností Ryanair Ltd v otázce údajného zneužití dominantního postavení se zamítají.*

4) *Evropská komise ponese vlastní náklady řízení, jakož i polovinu nákladů řízení vynaložených společností Ryanair.*

5) *Společnost Ryanair ponese polovinu vlastních nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 8, 12.1.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2011 — IIC-Intersport International v. OHIM — McKenzie (McKENZIE)

(Věc T-502/07) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství McKENZIE — Starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství McKINLEY — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2011/C 194/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Švýcarsko) (zástupce: P. Steinhauser, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: A. Folliard-Monguiral a D. Botis, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: The McKenzie Corp. Ltd (Ponteland Village, Newcastle Upon Tyne, Spojené království) (zástupci: D. Alexander, QC, R. Kempner a O.M. Delafaille, solicitors)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. října 2007 (věc R 1425/2006-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi The McKenzie Corporation Ltd a IIC — Intersport International Corp. GmbH.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti IIC–Intersport International Corp. GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 51, 23.2.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2011 — Habanos v. OHIM — Tabacos de Centroamérica (KIOWA)

(Věc T-207/08) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství KIOWA — Starší obrazová ochranná známka Společenství COHIBA a starší národní obrazová ochranná známka COHIBA — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009)“)

(2011/C 194/18)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Corporación Habanos, SA (Havana, Kuba) (zástupci: původně V. Gil Vega a A. Ruiz López, poté A. Ruiz López, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Španělsko) (zástupce: R.M. Caldés Llopis, advokát)

Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 31. března 2008 (věc R 1189/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Corporación Habanos, SA a Tabacos de Centroamérica, SL.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Corporación Habanos, SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM).*

3) *Tabacos de Centroamérica, SL ponese vlastní náklady řízení.*

[1] Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2011 — PJ Hungary v. OHIM — Pepekillo (PEPEQUILLO)

(Věc T-580/08) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství PEPEQUILLO — Starší slovní a obrazová národní ochranná známka PEPE a starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství PEPE JEANS — Navrácení do původního stavu — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost výrobků — Článek 78 nařízení (ES) č. 40/94 (nyní článek 81 nařízení (ES) č. 207/2009) — Článek 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009)“)

(2011/C 194/19)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: M. H. Granado Carpenter a C. Gutiérrez Martínez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: O. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Pepekillo, SL (Algésiras, Španělsko) (zástupce: J. Garrido Pastor, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 30. dubna a 24. září 2008 (obě vydána ve věci R 722/2007-1) týkajícím se žádosti společnosti Pepekillo, SL o navrácení do původního stavu a dále námitkového řízení mezi PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) a Pepekillo.

Výrok

1) *Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 24. září 2008 (věc R 722/2007-1) se zrušuje.*

2) *Ve zbývající části se žaloba zamítá.*

3) *OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft), jakož i nezbytné náklady vzniklé PJ Hungary kft v souvislosti s řízením před prvním odvolacím senátem OHIM.*

4) *Pepekillo, SL ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených PJ Hungary kft.*

[1] Úř. věst. C 44, 21.2.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 18. května 2011 — Glenton España v. OHIM — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)

(Věc T-376/09) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství POLO SANTA MARIA — Starší obrazová ochranná známka Beneluxu zobrazující postavu hráče póla — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 194/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Glenton España, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: E. Armijo Chávarri a A. Castán Pérez Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Spojené státy) (zástupci: R. Black, R. Guthrie, solicitors, a S. Malynicz, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 18. června 2009 (věc R 594/2008-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Polo/Lauren Company, LP, a Glenton España, SA.

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Glenton España, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 282, 21.11.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 19. května 2011 — Tempus Vade v. OHIM — Palacios Serrano (AIR FORCE)

(Věc T-81/10) [1]

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství AIR FORCE — Starší národní slovní a obrazové ochranné známky a starší slovní a obrazové ochranné známky Společenství TIME FORCE — Relativní důvody pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 194/21)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Španělsko) (zástupce: A. Gómez López, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Španělsko) (zástupci: E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez a V. Ruiz de Velasco Martinez de Ercilla, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. ledna 2010 (věc R 1114/2008-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Tempus Vade, SL a Juanem Palacios Serranem

Výrok

1) *Žaloba se zamítá.*

2) *Společnosti Tempus Vade, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.*

[1] Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Žaloba podaná dne 4. dubna 2011 — COMPLEX v. OHIM — Kajometal (KX)

(Věc T-206/11)

(2011/C 194/22)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: COMPLEX S. A. (Lodž, Polsko) (zástupce: R. Rumpel, advokát (radca prawny))

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Kajometal s.r.o. (Dolný Kubín, Slovensko)

Návrhová žádání

— prohlásit žalobu za přípustnou;

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 21. ledna 2011 ve věci R 864/2010-2;

— změnit napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se jím zamítá zápis označení KX, č. 6 125 405;

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Kajometal s.r.o.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní označení KX pro výrobky zařazené do třídy 7

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka Společenství CX (č. 3 588 241) pro výrobky zařazené do třídy 7 a obrazová ochranná známka Společenství CX PRECISION BEARINGS (č. 3 979 432) pro výrobky zařazené do třídy 7

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ([1]), jelikož v případě vzájemně kolidujících ochranných známek existuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 8. dubna 2011 — EyeSense v. OHIM — Osypka Medical (ISENSE)

(Věc T-207/11)

(2011/C 194/23)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: EyeSense AG (Basilej, Švýcarsko) (zástupce): N. Aicher, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Osypka Medical GmbH (Berlín, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. února 2011 ve věci odvolání R 1098/2010-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení, včetně nákladů odvolacího řízení před OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Osypka Medical

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ISENSE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 10 a 42 — přihláška č. 7 165 327

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní slovní ochranná známka „EyeSense“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 10 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), protože mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žaloba podaná dne 18. dubna 2011 — Progust v. OHIM — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)

(Věc T-216/11)

(2011/C 194/24)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Progust, SL (Girona, Španělsko) (zástupci: M. E. López Camba a J. L. Rivas Zurdo, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Sopralex & Vosmarques SA (Brusel, Belgie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil v plném rozsahu rozhodnutí prvního odvolacího senátu ve věci R 1036/2010-1;

— uložil OHIM nahradit náklady řízení vynaložené společností Progust, SL a

— uložil společnosti Sopralex & Vosmarques SA nahradit náklady řízení vynaložené společností Progust, SL.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „IMPERIA" (přihláška č. 7 008 154) pro výrobky a služby zařazené do tříd 29, 30, 31, 32 a 43

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Sopralex & Vosmarques SA

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka Společenství (č. 3 260 288) obsahující slovní prvek „IMPERIAL" pro výrobky zařazené do třídy 29.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám a odmítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: nesprávný výklad a použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 15. dubna 2011 — Otero González v. OHIM — Apli-Agipa (AGIPA)

(Věc T-219/11)

(2011/C 194/25)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: José Luis Otero González (Barcelona, Španělsko) (zástupce: Sra. S. Correa, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Apli-Agipa SAS (Dormans, Francie)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 14. února 2011 ve věci R 0556/2010-2, pokud jde o částečné přijetí následujících výrobků: „fotografie, lepící pásky, (lepidlo) pro kancelářské potřeby a pro použití v domácnosti, štětce, psací stroje a kancelářské potřeby, kromě nábytku, pomůcky učební, kromě přístrojů, obaly z umělé hmoty (nezahrnuté v jiných třídách), tiskařská písmena, stočky";

— zamítl přihlášku ochranné známky Společenství č. 5 676 721 „AGIPA" pro všechny výrobky zařazené do třídy 16;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: APLI-AGIPA S.A.S.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „AGIPA" (přihláška č. 5 676 721) pro výrobky zařazené do třídy 16.

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobce

Namítaná ochranná známka nebo označení: španělská slovní ochranná známka „AGIPA" (č. 2 216 879) a španělská obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „a — agipa" (č. 1 269 511), obě přihlášené pro výrobky zařazené do třídy 16.

Rozhodnutí námitkového oddělení: částečné vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné vyhovění odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: nesprávné použití a výklad čl. 8 odst.1 písm b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 18. dubna 2011 — TeamBank v. OHIM — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Věc T-220/11)

(2011/C 194/26)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: TeamBank AG Nürnberg (Norimberk, Německo) (zástupci: T. Kiphuth, H. Lindner a D. Terheggen, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Fercredit Servizi Finanziari SpA (Řím, Itálie)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 3. února 2011 ve věci R 719/2010-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „fa@ir Credit" pro služby zařazené do třídy 36 (přihláška č. 6 947 766).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Fercredit Servizi Finanziari SpA.

Namítaná ochranná známka nebo označení: obrazová ochranná známka „FERCREDIT" pro výrobky a služby zařazené do tříd 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 a 44 (ochranná známka Společenství č. 3 749 801), přičemž námitka směřovala proti zápisu pro služby zařazené do třídy 36.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám.

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody:. Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění), Úř. věst. L 78, s. 1.

Žaloba podaná dne 20. dubna 2011 — Siemens v. Komise

(Věc T-223/11)

(2011/C 194/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Siemens AG (Mnichov, Německo) (zástupci: J. Risse, R. Harbst a H. Haller, advokáti)

Žalovaný: Evropské společenství pro atomovou energii, zastoupené Evropskou komisí

Návrhové žádání

— uložit žalovanému, aby žalobkyni zaplatil částku ve výši 16 114 147 eur zvýšenou o úroky z prodlení od 20. dubna 2011 ve výši německé základní sazby zvýšené o 8 procentních bodů, a

— uložit žalovanému, aby žalobkyni plně nahradil náklady za právní služby a jiné výdaje vynaložené žalobkyní v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že podle smlouvy uzavřené s žalovaným může uplatnit nárok na náhradu vynaložených dodatečných nákladů.

2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně alternativně tvrdí, že náhrada dodatečných nákladů by měla být poskytnuta podle německého práva, které je na smlouvu použitelné, a konkrétně podle § 313 německého občanského zákoníku (BGB).

Žaloba podaná dne 21. dubna 2011 — Caventa v. OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Věc T-224/11)

(2011/C 194/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Caventa AG (Rekingen, Švýcarsko) (zástupce: J. Krenzel, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Německo)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. února 2011 ve věci R 1494/2010-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „BERG“ pro výrobky zařazené do tříd 25 a 28 (přihláška č. 7 115 009).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Anson's Herrenhaus KG.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „Christian Berg“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 18, 25 a 35 (ochranná známka Společenství č. 338 36 76), když námitka směřovala proti zápisu pro výrobky zařazené do tříd 25 a 28.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění), Úř. věst. L 78, s. 1.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně.

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „BERG“ pro výrobky zařazené do tříd 25 a 28 (přihláška č. 7 124 084).

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Anson's Herrenhaus KG.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „Christian Berg“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 18, 25 a 35 (ochranná známka Společenství č. 338 36 76), když námitka směřovala proti zápisu pro výrobky zařazené do tříd 25 a 28.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ([1]), neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

([1]) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (kodifikované znění), Úř. věst. L 78, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. dubna 2011 — Caventa v. OHIM — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Věc T-225/11)

(2011/C 194/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Caventa AG (Rekingen, Šýcarsko) (zástupce: J. Krenzel, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Německo)

Návrhová žádání

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. února 2011 ve věci R 740/2010-1;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 26. dubna 2011 — Wall v. OHIM — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Věc T-227/11)

(2011/C 194/30)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wall AG (Berlín, Německo) (zástupce: A. Nordemann, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Bluepod Media Worldwide Ltd (Londýn, Spojené království)

Návrhová žádání:

— částečně zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 10. února 2011 ve věci R 301/2010-1 a

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: obrazová ochranná známka „bluepod media" pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 38 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6099709

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis obrazové ochranné známky Společenství „blue spot" č. 5660972 pro služby zařazené do tříd 35, 36, 37 a 38; zápis mezinárodní slovní ochranné známky „BlueSpot" č. 880800 pro služby zařazené do tříd 35, 37 a 38; zápis německé slovní ochranné známky „BlueSpot" č. 30472373 pro služby zařazené do tříd 35, 37 a 38

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu: částečné vyhovění odvolání a částečné zamítnutí přihlášky. V důsledku toho přijetí přihlášky ve zbývající části a částečné zamítnutí námitek.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně usoudil, že neexistuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 4. května 2011 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise

(Věc T-232/11)

(2011/C 194/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterodam, Nizozemí) a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie) (zástupce: B. Kloostra, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

— určit, že rozhodnutí Komise ze dne 1. března 2011 (Ares (2011)223668) je v rozporu s nařízením (ES) č. 1367/2006 ([1]);

— zrušit rozhodnutí Komise ze dne 1. března 2011 (Ares (2011)223668);

— uložit Komisi, aby ve lhůtě stanovené Tribunálem posoudila opodstatněnost žádosti o vnitřní přezkum ze dne 20. prosince 2010;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobci tvrdí, že žalovaná byla povinna provést na základě jejich žádosti vnitřní přezkum směrnice 2010/77/EU ([2]), jelikož uvedená směrnice není obecně závazným aktem, jak uvedla žalovaná, ale je aktem obsahujícím konkrétní a individuální rozhodnutí na základě individuálních žádostí dotčených výrobců.

2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobci tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s nařízením (ES) č. 1367/2006, jelikož směrnice 2010/77/EU obsahuje několik individuálních správních aktů, kterými se rozhoduje o individuálních žádostech. Jelikož uvedená směrnice nebyla přijata Komisí jakožto zákonodárným orgánem, je dále třeba v rámci této směrnice zajistit přístup k právní ochraně.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

([2]) Směrnice Komise 2010/77/EU ze dne 10. listopadu 2010, kterou se mění směrnice Rady 91/414/EHS, pokud jde o data konce platnosti zařazení určitých účinných látek do přílohy I (Úř. věst. L 293, s. 48).

Žaloba podaná dne 26. dubna 2011 — Glaxo Group v. OHIM — Farmodiética (ADVANCE)

(Věc T-243/11)

(2011/C 194/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Glaxo Group Ltd (Greenford, Spojené království) (zástupce: O. Benito, Solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estarda de S.Marcos, Portugalsko)

Návrhová žádání

— přerušit řízení do rozhodnutí o žalobě na neplatnost v Portugalsku, neboť touto žalobou na neplatnost je napadán jediný právní základ, na němž byla přihláška ochranné známky Společenství č. 6472971 zamítnuta, a nebude-li žaloba na neplatnost úspěšná,

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. února 2011 ve věci R 665/2010-4 a

— uložit žalovanému a případně další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ADVANCE" pro výrobky zařazené do třídy 5 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6472971

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis portugalské obrazové ochranné známky č. 417744 „ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE" pro výrobky zařazené do tříd 3 a 5

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 65 odst. 2 nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát (i) měl za to, že žalobkyně nezpochybnila rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 25. února 2010, co se týče podobnosti dotčených výrobků, (ii) měl za to, že není důvodu odchylovat se od rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 25. února 2010, co se týče podobnosti dotčených výrobků, (iii) neposoudil, zda jsou dotčené výrobky zařazené do třídy 3 podobné dotčeným výrobkům zařazeným do třídy 5, či nikoli, (iv) neobjasnil, proč bylo relevantní zohlednit výslovnost označení v angličtině, ačkoli relevantním územím je Portugalsko, (v) měl za to, že kolidující ochranné známky jsou v angličtině po fonetické stránce podobné, (vi) použil nesprávná kritéria pro porovnání označení, a míru podobnosti tak nesprávně označil za průměrnou, a (vii) použil nesprávná a neúplná kritéria pro hodnocení celkového nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 6. května 2011 — ClientEarth a International Chemical Secretariat v. ECHA

(Věc T-245/11)

(2011/C 194/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: ClientEarth (Londýn, Spojené království) a The International Chemical Secretariat (Gothenburg, Švédsko) (zástupce: P. Kirch, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— určil, že žalovaná porušila Aarhuskou úmluvu o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí;

— určil, že žalovaná porušila nařízení (ES) č. 1367/2006 ([1]);

— určil, že žalovaná porušila nařízení (ES) č. 1049/2001 ([2]);

— zrušil rozhodnutí uvedené v odpovědi žalované ze dne 4. března 2011 potvrzující nezpřístupnění požadovaných dokumentů a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení žalobců, včetně nákladů případných vedlejších účastníků.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci se svou žalobou domáhají, na základě článku 263 SFEU, zrušení rozhodnutí obsaženého v potvrzující odpovědi žalované ze dne 4. března 2011 odmítnout přístup k dokumentům obsahujícím jména a kontaktní údaje žadatelů o registraci (výrobců/dovozců) značného počtu látek údajně nebezpečných pro lidské zdraví a životní prostřední a jejich množství, jež byla uvedena na trh v EU.

Na podporu žaloby předkládají žalobci pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jelikož na potvrzující žádost žalobců nebylo odpovězeno v předepsané lhůtě a nebylo to odůvodněno.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 4 odst. 4 a 6 nařízení č. 1049/2001, jelikož Komise neprovedla konzultaci žadatelů o registraci, aby ověřila existenci obchodního zájmu na nezveřejnění a neuvedla dostatečné důvody prokazující, že je zjevné, že dokumenty nesmí být zpřístupněny.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 4 odst. 1 až 4 Aarhuské úmluvy, jelikož žalobcům nebyl umožněn přístup k požadovaným informacím. Napadené rozhodnutí porušuje rovněž čl. 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006, jelikož nevyložilo výjimky stanovené v článku 4 nařízení č. 1049/2001 restriktivně s přihlédnutím k veřejnému zájmu, jemuž zpřístupnění slouží, a ke skutečnosti, zda se požadované informace týkají emisí do životního prostředí.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení č. 1049/2001, jelikož nebylo prokázáno, že zpřístupnění požadovaných dokumentů by vážně ohrozilo rozhodovací proces ECHA, jakož i čl. 4 odst. 2 první pododstavec tohoto nařízení, jelikož nebyla prokázána existence obchodního zájmu odůvodňujícího nezpřístupnění.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec a čl. 4 odst. 2 první pododstavec nařízení č. 1049/2001, jelikož nebylo posouzeno, zda existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění, a odepření nebylo podrobně odůvodněno.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13)

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331).

2011/C 194/30 Věc T-227/11: Žaloba podaná dne 26. dubna 2011 — Wall v. OHIM — Bluepod Media Worldwide (bluepod media) 18

2011/C 194/31 Věc T-232/11: Žaloba podaná dne 4. května 2011 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise 19

2011/C 194/32 Věc T-243/11: Žaloba podaná dne 26. dubna 2011 — Glaxo Group v. OHIM — Farmodiética (ADVANCE) 19

2011/C 194/33 Věc T-245/11: Žaloba podaná dne 6. května 2011 — ClientEarth a International Chemical Secretariat v. ECHA 20

CS

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovného za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepisovat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: http://europa.eu

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS